

κατά πάντη διάφορον τρόπον ἢ ὅπως οἱ ἀλχημιστὰι ἐδίδασκον.

Ἐν τούτοις ἂν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ οὐδεμίαν μηχανήν, δι' ἧς νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν νεότητα καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ γῆρας, ἢ φύσις ὅμως ἐνόησε παράγει μερικὴν ἀνανέωσιν. Οὕτω γέροντις πελάτης τοῦ ἱατροῦ Curran ἐν ἡλικίᾳ 65 ἐτῶν ἠσθάνετο τὴν ἔρασιν ἐξασθενουμένην κατὰ μικρὸν καὶ κατὰ τὸ 80 ἔτος δὲν ἠδύνατο παντάπασι ν' ἀναγινώσκῃ. Ἀλλὰ κατ' ὀλίγον τὸ ὄργανον τῆς ὁράσεως ἤρχισε νὰ ἀναλαμβάνῃ δύναμιν καὶ μετὰ 15 ἔτη, ὅτε ἀπέθανεν, ἀνεγίνωσκεν εὐχερῶς καὶ τὰ λεπτότατα γράμματα ἄνευ διόπτρων. Γνωστὰ εἶναι καὶ πλείστα ἄλλα τοιαῦτα παραδείγματα ἐπίσης βέβαια. Διότι εἰς ἔσχατον γῆρας πολλαὶ φαλακραι κεφαλαὶ ἐκαλύφθησαν πάλιν ὑπὸ κόμης ἢ πολιὰι τρίχες ἀνέλαθον τὸ πρῶτον μέλαν χρῶμα. Καὶ πολλοὶ γέροντες ἀπολέσαντες τοὺς ὀδόντας ἀνεκτήσαντο αὐτοὺς διὰ νέας ὀδοντοφυίας γενομένης τὸ 70 ἢ 80 ἔτος. Ὁ διάσημος ἄγγλος ἱατρός Graves μνημονεύει γυναῖκα, ἥτις περὶ τὸ 110 ἔτος ἀνεκτήσατο νέους ὀδόντας καὶ ἀντὶ τῆς λευκῆς κόμης ἔσχε νέαν μέλαιναν, καὶ ἄνδρα, εἰς ὃν τὸ 117 ἔτος τῆς ἡλικίας ἐφύσησαν νέοι ὀδόντες. Ὁ δὲ Roger Bacon, πολὺ προγενέστερος τοῦ ὁμωνύμου Φραγκίσκου Βάκωνος, διηγεῖται ὅτι ἡ κόμησσα Desmond τρὶς ἀπέλεσε τοὺς ὀδόντας καὶ τρὶς ἀνεκτήσατο αὐτοὺς, καὶ δις ἀνενώθη μέλαινα καὶ ἄφθονος ἡ κόμη αὐτῆς, ἐμήκυνε δὲ τὸν βίον μέχρι τοῦ 182 ἔτους ἄνευ τῆς καταπτώσεως τῶν δυνάμεων τῆς συνήθους τῶ γήρατι.

Δύναται δὲ ὁ ἄνθρωπος μελετῶν τοὺς νόμους τῆς φύσεως αὐτοῦ νὰ πραγματοποιήσῃ ἐν μέρει τὰς ἀπατηλὰς ἐπαγγελίας τῶν φανατικῶν τοῦ μεσαιῶνος καὶ τῶν ἀγυρτῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Οὕτως ὁ Villars ἠδυνήθη νὰ θησαυρίσῃ μέγαν πλοῦτον τηρῶν ἐν μέρει τὰς ὑποσχέσεις του. Διότι διέδωκεν ἐπιτηδεῖως καὶ ἐποίησε νὰ πιστευθῇ ὅτι θεοὶς τις αὐτοῦ πλέον ἢ ἑκατοντούτης ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ τὸ μυστικὸν ὕψος τινος ἱκανοῦ νὰ μῆκύνῃ πολὺ τὸν βίον τῶν χρωμένων αὐτῷ κατὰ τινὰς ὁδηγίας. Ἐρχισεν λοιπὸν νὰ πωλῇ τὸ φάρμακόν του ἐξ ἀράγκα τὴν φιάλην. Ἐπειδὴ δὲ τινες τῶν χρωμένων συνέπεσε νὰ εὐεκτήσωσιν, ἢ φήμῃ τοῦ φαρμάκου διεδόθη καὶ πᾶς τις ἤθελε νὰ δοκιμάσῃ τὰς θαυμαστάς ἐνεργείας αὐτοῦ. Ἔσχεν ὅμως τὴν πρόνοιαν ὁ Villars νὰ κηρύξῃ ὅτι, ἵνα τύχη τις τοῦ ποθομένου, ὄφειλε νὰ λαμβάνῃ τὸ φάρμακον ἐκ νεότητος καὶ νὰ διάγῃ ἐν αὐστηροτάτῃ ἐγκρατεῖᾳ. Ἡ ἐγκράτεια αὕτη ἦτο τὸ κυριώτατον φάρμακον· διότι αἱ φιάλαι αὐτοῦ περιείχον ἀπλοῦν ὕδωρ τοῦ Σηκουάνα, τοῦ ὁποῦ ἢ χρῆσις παρεῖχεν ἀδιαφιλονείκητα ἀγαθὰ, διότι οἱ πελάται τοῦ ἱατροῦ ὑπερχεοῦντο

ν' ἀκολουθῶσι τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ μόνον μέσον, δι' οὗ δύναται τις νὰ γηράσκῃ ὅσον εἶναι δυνατόν βραδύτερον καὶ νὰ παρατείνῃ τὸ γῆρας μέχρι τῶν φυσικῶν ὁρίων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.¹

Δ. Η. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ

Εἰς τὴν δυτικὴν ἐσχατιὰν τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἴσως ἐπὶ τινος τῶν νῦν καλουμένων Καναρίων νήσων, ἢ ἐν τῇ δυτικῇ Λιβύῃ, ὑπῆρχε, κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐζῆ ὁ Ἡρακλῆς, εὐρύχωρος καὶ πάγκαλος κῆπος, περιέχων τὰ ὠραιότερα ἄνθη καὶ τὰ σπανιώτερα δένδρα, ἐν κλίματι θερμοτάτῳ καὶ ἐν τῷ μέσῳ χώρῳ ἐρήμου. Ὁ μελιπλόος λωτός, ἡ μαύρη συκαμινέα, ἡ ὑποπόρφυρος βόια, τὸ ἀρωματικὸν σίλφιον, ὁ ἠδύκαρπος φοινῖξ ἐκόσμουσαν τὸν θαυμάσιον τοῦτον κῆπον, πάντων ὅμως ὑπερεῖχε κατὰ τε τὸ πλῆθος καὶ τὴν ὠραιότητα χρυσοκάρπον τι δένδρον παρεμφερὲς τῇ κιτρώ. Ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἦν ἄγνωστος εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κόσμου, οὐδεὶς δὲ θνητὸς ἠδύνατο νὰ εἰσχωρήσῃ ἐν τῷ κήπῳ, διότι, κατὰ τὴν μυθολογίαν, τὴν μὲν εἰσοδὸν ἐφρούρει φοβερὸς ἑκατογέφαλος δράκων, ἐξερρευόμενος πῦρ καὶ καπνὸν, ἐντὸς δ' αὐτοῦ διητῶντο, φιλάττουςαι ἀγρῶπυνοι τὰ χρυσοῦ μῆλα, τὸν καρπὸν τοῦ ἀγνώστου δένδρου, αἱ νύμφαι Ἐσπερίδες, αἱ ἀγγλαὶ θυγατέρες τῆς Νυκτὸς καὶ τοῦ Ἑσπέρου, ἡ Αἴγλη, ἡ Ἀρέθουσα, ἡ Ἐρόθεια καὶ ἡ Ἐσπέρη.

Ὁ Ἡρακλῆς εἶχεν ἤδη συντελέσει τὸ ἐνδέκατον αὐτοῦ ἄθλον, ὅτε ἡ φήμῃ τῶν χρυσοῦν μῆλων ἐφθασε μέχρι τῶν Μυκηνῶν. Οἱ φθονοῦντες τὴν δόξαν τοῦ ἥρωος διέδιδον ὅτι οὐδ' ἡ Λερναία Ἰδρα, οὐδ' ὁ Ἐουμάνθιος Κάπρος, οὐδ' ἡ Κερυνίτις Ἐλαφος, οὐδ' ὁ πολύχειρος Γηρυόνης, οὐδ' αὐτὸς ὁ Κέρβερος τοῦ Ἄδου ἠδύναντο νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὸν Δράκοντα Λάδωνα τὸν φυλάσσοντα τὸν κῆπον τῶν Ἐσπερίδων, ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὅστις εὐκαιρίας ἐζήτει ὅπως ἐξαποστῆλῃ τὸν Ἡρακλῆα εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, διέταξεν αὐτὸν νὰ φέρῃ εἰς τὴν Ἐλλάδα τὰ χρυσοῦ μῆλα. Ὁ υἱὸς τῆς Ἀλκμήνης οὐδόλως ἐδίστασεν ὅπως ἐπιχειρήσῃ τὸ δωδέκατον καὶ μέγιστον τῶν ἄθλων του. Μετέβη εἰς τὴν ἀπωτάτην ἐσπερίαν, ἀνεύρε τὸν μυστηριώδη κῆπον, ἐφόρευσε τὸν Δράκοντα, καὶ ἔφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ χρυσοῦ μῆλα.

Ταῦτα κατὰ τὴν μυθολογίαν ἐρμηνεύεται δ' ὁ μῦθος ὡς ἐξῆς· ὅτι τὰ χρυσοῦ μῆλα εἰσὶν ὁ καρπὸς τῆς πορτοκαλλέας, ἥτις εἰσῆχθη, φαίνεται, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Εὐρυσθεῦς ἐκ τῆς δυτικῆς ἄκρας τῆς Λιβύης, ἢ μᾶλλον ἐκ τῶν Καναρίων νήσων, ὅπου αἱ πορτοκαλλεαί, καὶ τὴν σήμερον ἔτι, ἀφικνοῦνται

1 Ἐρμηνεῖς τῶν Φιλομαθῶν.

εἰς μέγεθος κολοσσιαίων, ὅπερ ἐνισχύει τὴν γνώ-
μην ὅτι ἐκεῖθεν κατάγεται τὸ ὄραϊον τοῦτο
δένδρον. Ἴσως δὲ τὸ ἠφαιστειον τῆς Τενερίφης,
τῆς μεγαλητέρας τῶν Καναρίων, ἔδωκεν ἀφορ-
μὴν εἰς τὸν μῦθον τοῦ Δράκοντος τοῦ φυλάτ-
τοντος τὸν *Κήπον τῶν Ἑσπερίδων*, καὶ ἐξε-
ρευρομένου καπνὸν καὶ φλόγας. Μ. Γ. Α.

Ο ΦΙΛΕΛΦΟΣ ΚΑΙ Η ΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΤΙΜΟΘΕΟΥ

Οἱ φιλόλογοι εἰς τὰς ἑαυτῶν ἔριδας δὲν ἀπέ-
δειξαν πάντοτε ἢν σήμερον ἔχουσιν ἀβρότητα
καὶ ἀνεξικακίαν. Σήμερον ὁ πρὸς τὴν γραμμα-
τικὴν αὐτῶν ἔρωσ δὲν ὑπερβαίνει τὴν χύσιν. . . .
τῆς μελάνης· ἄλλοτε ὅμως ἔφθασε μέχρι ἐξο-
τώσεως. . . . γενειάδος. Ὁ περιώνυμος Ἴταλὸς
φιλόλογος καὶ ἑλληνιστὴς Φίλελφος, ὁ ἐν Κων-
σταντινουπόλει παρ' Ἰωάννη Χρυσολοῦρα μαθη-
τεύσας καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, τὴν περικαλλῆ
Θεοδώραν, λαβὼν εἰς γάμον (1420-1427), ἤλθε
ποτε εἰς ἔριδα, ἐνεκα ῥίζης ἑλληνικῆς τινος λέ-
ξεως, μετὰ τοῦ ἑλληνος φιλόλογου Τιμοθέου,
περὶ οὗ μνημονεύει καὶ ὁ Ἰόβιος ἐν *Ἐγκομιῶ
Φιλέλφου*. Μετὰ μακρὰν καὶ ματαίαν συζήτησιν
οἱ δύο τῆς γραμματικῆς ἀντερῶσται ἀπεφάσισαν
νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν κρίσιν καταλλήλων
δαιτητῶν· καὶ ὁ μὲν Φίλελφος ἐστοιχημάτισεν
ὑπὲρ τῆς ἰδίας γνώμης τὸ ποσὸν ἑκατὸν ταλλή-
ρων, ὁ δὲ Τιμόθεος πράγματι Ἑλληνι τιμαλ-
φέστατον, τὴν. . . . γενειάδα του. Σοφοὶ ἄνδρες
ἐπελήφθησαν τοῦ ζητήματος ἐν τῇ μεγάλῃ τῆς
Νεαπόλεως βιβλιοθήκῃ, καὶ ἐν ὀνόματι τῶν ἀρ-
χαιοτέρων καὶ ἀθηντικωτέρων κωδίκων ἐκηρύ-
χθη ὁ Τιμόθεος ἠττημένος.

Μάτην ὁ ἀτυχὴς φιλόλογος ἐπειράθη νὰ σώσῃ
τὴν εἰς θάνατον καταδικασθεῖσαν γενειάδα του·
παρακλήσεις, δάκρυα, προσφορὰ χρημάτων, τὰ
πάντα εἰς μάτην. Ἡ τοῦ Τιμοθέου γενειὰς προσ-
εφέρθη θυσία ἐξίλασμοῦ εἰς τὴν ὀργισμένην
οικίαν τῆς γραμματικῆς, ὁ δὲ ἀκαμπτος νικητὴς
προσεκόλλησεν αὐτὴν ὡς τρόπαιον ἐπὶ τῆς δι-
δασκαλικῆς αὐτοῦ ἑδρας, καθὼς ἄλλοτε οἱ Ἄθ-
ηναῖοι τὰς τοῦ ἐχθροῦ ἀσπίδας ἐπὶ τοῦ μετώ-
που τοῦ Παρθενῶνος. ΕἰΡΗΝΑΙΟΣ ΔΕΣΠΙΟΣ.

ΤΙ ΕΣΤΙ ΑΝΑΤΟΚΙΣΜΟΣ

Ἴνα κατανοήσῃ τις τὴν ταχύτητα μεθ' ἧς
πολλαπλασιάζονται τὰ ἀνατοκίζόμενα κεφάλαια,
ἄρκει νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐὰν ἐν φράγκον ἐτίθετο
εἰς τόκον ἐπὶ ἀνατοκισμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς
γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ταῦτοχρόνως δὲ
ἐὰν ἔκτοτε ἐπιπτεν ἐξ οὐρανοῦ ἀνὰ πᾶν λεπτόν
τῆς ὥρας σφαῖρα χρυσῆ ἴση τὸ μέγεθος πρὸς τὴν
Γῆν, ἢ μὲν ἀξία πασῶν τούτων τῶν χρυσῶν
σφαιρῶν θὰ παρίστατο δι' ἀριθμοῦ συγκειμένου
ἐκ 39 ψηφίων, ἐν ᾧ ἡ ἀξία τοῦ ἀνατοκίζόμε-

νου φράγκου θὰ παρίστατο δι' ἀριθμοῦ συγκει-
μένου ἐκ ψηφίων τεσσαράκοντα.

Ἐὰν ὁ Καρολομάγνος ἔδιδεν εἰς τὸν τόκον
ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναγορεύσεώς του (τῷ 800
μ. Χ.) ἐν μόνον λεπτόν πρὸς 5 τοῖς 0]ο πρὸς
ὄφελος τῶν γάλλων, ἕκαστος τῶν 35 ἑκατομ-
μυρίων κατοίκων τῆς Γαλλίας θὰ εἶχε τῷ 1855
ἐτήσιον εἰσόδημα πλέον τῶν ἑκατὸ δισεκατομ-
μυρίων! . . . *Μ.

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δούκους ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

112.

Καὶ τοῦ προσώπου καὶ τῆς ψυχῆς τὰ ἐλατ-
τώματα, γηράσκοντα, ἀσχημότερα γίνονται.

113.

Καλοὶ γάμοι γίνονται, οὐδεὶς ὅμως ἀληθὲς εἶ-
ναι ψυχῆς ἐντρυφήμα.

114.

Ἀπαρηγόρητος εἶναι ἡ ἐξ ἐχθρῶν ἀπάτη καὶ
ἡ ἐκ φίλων προδοσία· πολλάκις ὅμως ὁ ἀνθρω-
πος εὐχαριστεῖται, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐξαπατῶν καὶ
καταπροδίδων.

115.

Ὁ ἀνθρωπος ἐξαπατᾷ ἑαυτὸν τοσοῦτον εὐκό-
λως καὶ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην τῆς ἐξαπάτης λαμ-
βάνει γνῶσιν, ὅσον δυσκόλως ἐξαπατᾷ τοὺς ἄλ-
λους, χωρὶς αὐτοὶ νὰ τὸ ἐννοήσωσιν.

116.

Οὐδὲν δολερότερον τοῦ τρόπου τοῦ αἰτεῖν καὶ
τοῦ δίδειν συμβουλὰς. Καὶ ὁ μὲν αἰτῶν μεγά-
λην δεικνύει πρὸς τὰς γνώμας τοῦ φίλου αὐτοῦ
εὐλάβειαν, ἐν ᾧ τῶν ἰδίων αὐτοῦ γνώμῶν ἐπι-
ζητεῖ τὴν ἐγκρίσιν, τῶν δὲ πράξεων αὐτοῦ τὴν
εὐθύνην εἰς τὸν φίλον αὐτοῦ νὰ ἀποδώσῃ προ-
τίθεται. Ὁ δὲ δίδων συμβουλὰς διὰ ζήλου θερ-
μοῦ καὶ ἀφιλοκεροῦς ἀμείβει τὴν πρὸς αὐτὸν
πίστιν τοῦ αἰτοῦντος αὐτάς. Ὡς πεπολυὸ ὅ-
μως, συμβουλεύων, οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκει, εἰμὴ
τὸ ἴδιον συμφέρον, ἢ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δόξαν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Ψεῦδος διαθρύπτων ἢ τραυματίζων τὴν
καρδίαν πιστεύεται μᾶλλον τῆς ἀδιαφόρου ἀλη-
θείας.

* * Καὶ ὁ εὐγενέστερος σκοπὸς δὲν δικαιο-
λογεῖ τὰ χαμερπῆ μέσα· δὲν ὑπάρχει ἔντιμος
καταγγελία.

Τηλεγραφήματα ἐπὶ 100 κατοίκων : Ἐν Ἑλ-
βετία 100, ἐν Ἀγγλίᾳ 64, ἐν Βελγίῳ 54, ἐν Δα-
νιμαρκίᾳ 49, ἐν Γερμανίᾳ 33, ἐν Γαλλίᾳ 22,
ἐν Αὐστρίᾳ 21, ἐν Ἰταλίᾳ 20, ἐν Ἑλλάδι 17,
ἐν Ρωμανίᾳ 14, ἐν Τουρκίᾳ 12, ἐν Ἰσπανίᾳ 9,
ἐν Σερβίᾳ 9, ἐν Περσίᾳ 8, ἐν Ρωσσίᾳ 6, ἐν Αὐ-
στραλίᾳ 5. (Almanach de Gotha, 1879).